

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Miniatis Militis Florentini: Ex eo quod extat apud V. P.
Laurent. Surium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Vide C. Ba : MARTYRIUM S. MINIATIS MILIT.
 ron Notat. tis Florentini: Ex eo quod extat apud V. P. Lau-
 in Martyrol. rent. Surium.
 Roman.

25. Octob.
 a Anno Chri-
 sti. 253. &
 seq.

Costans eius
 confessio.

Egrege re-
 spondet De-
 cio.

Blanditur
 ei Decius.

VO a tempore Decius Imperator tor-
 mentorum immanitate in Christianos
 læuebat, fortiaque credentium pesto-
 ra foelici cruore exornabat, miles quidam pie-
 tate nõ minus quàm bellicę rei gloria insignis,
 in suburbio Florētinae ciuitatis à ministris De-
 cij cõpræhensus fuit. Qui conditionem ac no-
 men interrogatus: Intrepidè, Christianus, in-
 quit, professionis sum: Minias autem mihi no-
 men est. Ea tam constans Dei cultus assertio,
 magnum sciscitantibus accedit furorem, gau-
 dentque scelerati satellites se inuenisse, cuius
 supplicij Imperatoris crudelitas oblectari
 posset. Retractum igitur ex itinere, ac statim
 pro tribunali Decius vultu & voce minaci cõ-
 pellans: Tunè es, inquit, Minias, qui Christianus
 nescio quàm inepta, religione, totam cõturbas
 prouinciam? Tum ille: Minias, inquit, ego sum
 seruus ac vinctus Iesu Christi, viui ac veri om-
 nipotentis Dei, qui te perpetuum gehennæ ti-
 tionem supplicij destinabit sempiternis, nisi
 ab istorum discesseris cultura, quibus spirite
 vitæ vacuis, tu profana cæcus dementia, prece-
 fundis ac genua curuas.

Tum Tyrannus primò blandimentorum ar-
 mis succinctus, fixam adolescentiæ & immo-
 bilem cõstantiam expugnaturus, sic eum ador-
 sus est. Annos viuidæ iuuentutis tuæ abrumpe-
 re horremus, floremque decoris tui pœnis ad-
 ficere indignum iudicamus, sed deorum iniu-
 riam,

riam, quibus tu pertinaciter ac blasphemore obloqueris, inultam relinquere, sacrilegum arbitramur. In medium igitur ocyus confule, ut & laeso deorum honori, quibus vniversus subiectus est orbis, satis facias; & inuisa nobis de te sumendi exempla necessitatem auferas. Si respicere libet, diuitiarum tibi affluentiam & gloriae apponemus splendorem, omni que te gaudium & laetitia cumularum dimittemus. Et quale, inquit, Minias, tu gaudium praestabis, qui continua impietatis tui laborans, sanguine sanctorum ebrius, aeterni miseriam luctus euadere non potes.

*Respondet
praecclare
martyr.*

Tunc Decius effera correptus ira, praecipit horribilem, cui deuorandus obijciatur, adduci feram. Paretur continuo, immanisque adducitur pardus: quem Christi seruus, apprehenso orationis scuto irruentem excepit, dicens: Domine Deus adiutor meus esto, ne derelinquas me Domine Deus salutis meae. Vix verba haec finierat; & fera diuino saucia telo expirauit. Arguitur vir sanctus maleficiorum: diciturque immundorum spirituum praesidio confusus, contra deos praesumpsisse. Sicque fidei & virtutis meritum feda fit existimationis ac sequitiae argumentum; & quod incredulos ad fidem vocare, animosque a ferocitate mitigare debuit, errorem adauxit, rabiemque exacuit.

*Pardem eius
oratione in
terimitur.*

Itaque fornax succedi iubetur, in quam, nisi dijs sacrificet, protrudatur. Veruntamen Decius rursus ad blanditias conuersus, spondet se cuncta, quae mortales prima putant, si consenserit, liberaliter daturum. At Minias contra exclamans, negat se perituras opes habere

Rursus blanditur Tyrannus.

Z 2 velles

*Exod 14.**Daniel .13.**24 6. & 3.**Mittitur in
fornacem
martyr.**Leo item e
ius oratione
repente ex-
pirat.*

velle; adiiciens mercedem se ab eo, pro omni tormentorum genere expectare, qui pro caducis aeternam largitur: afferitque se in tribulationibus non deserendum ab eo, qui filios Israel de terra egressos Aegypti, sicco per mare rubrum pede duxit, & Susannam de falso crimine absolvit, Danielemque de lacu leonum, ac tres pueros de medio eripuit ignis incendio. Inter hæc caminus maiori lignorum strue exastuat, & ministri Regis frementes sanctum denudant, oleoque perunctum in ignem precipitant. Sed adest confestim angelus Domini; qui excusso flammarum incendio, Christi seruo refrigerium præstitit: & suavissima consolatione ad percipiendam iustitiæ coronam inuitavit. Procubuit ilico in genua martyr, fufisque pijs, cum gratiarum actione, ad Christum precibus, signo sanctæ Crucis se muniens liber è camino incendij egressus est.

Imperator dolens gemensque se à martyre vinci, horribilem iubet adduci belluam, quæ sanctum deglutiens, finem altercationi imponere posset. Adducitur leo sæuissimus, & paratur ad certum beati viri interitum: qui & ipse, signo Crucis contra posito, in ictu oculi extinctus est. Augetur sævientis Regis ira & furor: multiplicatur aduersus sanctum fremitus & terror: sed ille cælestia contemplans perstat immobilis. Placet ergo crudeli Tyranno martyrem in eculeo torqueri, dicitque se experiri velle, num Deus in quem credit ille, se fortior sit aut tandem de suis eum manibus pœnisque liberare queat. Non trepidavit quidquam Miniat

athlo

athleta inuictus; quin potiùs, astrictus patibulo, interrogatusque quænam eius, quem prædicat, fuerit potentia, præclarè disseruit: Iesus, cuius ego me seruum confiteor, cæcos illuminauit; paralyticos curauit; claudorū reformat; gressus; leprosos mundauit; dæmones eiecit; mortuos suscitauit: & quid multis immo-
 ro? eius beneficia hominibus collata, nullis verbis explicari, imò nec humanæ mentis cogitatio pro dignitate concipere potest.

Non tulit vitrà crudelis spectator gloriosum militem magnifica Christi testimonia libero ore proferentè: sed deposito de eculeo ligneis veribus sub vngues eius infixis, omnes eius digitos præcepit pertundi. Gaudet præliator Domini in tanto cruciату, sciens passiones huius temporis futura gloria non esse condignas. Neque tamen cælestis rursus consolatio defuit. Nam vox angelica cælitus ad aures eius delata: Constans esto, ait, Minias: quia Dominus te suo in tâtis supplicijs non destituet auxilio. Fremit interim clamatque Decius: Hic magica arte, qua suus eum instruit Deus, nostra debilitat tormenta: Feruens igitur plumbum auribus eius infundite, ne vocem Dei sui maleficia docentis admittere possit. Suspendite eum, & pedibus illius, grauissimi ponderis lapidem alligate, vt vel sic disruptus, laceffere nos desinat.

Inter ea supplicia visus est ei adstare angelus vultu habituque splendidissimis; qui eum hortans ad fiducia, leuia deinceps tentamenta futura promittebat. Nunciatur hæc Regi; qui iracriter & pudore affectus, ferro præacuto au-

Virtutes & miracula Christi ex Euangelio breuiter pandit martyr.

Crudele supplicium.

Roman. 2.

Capite ple-
xus migrat
ad Dominū.

res eius perforari iubet. Sed cū nulla tor-
mentorū genera fortissimū martyrem ex-
pauescere cerneret, capitis in eum sententiā
tulit: quam subiens lætabundus, de huius vitæ
ærumnoso carcere VII. Kalend. Nouem. feli-
citer emigravit.

MARTYRIVM SS. CRISPINI ET

Vide To-
mo 2. Annal.
C. Baron.

Crispini: Ex eo quod extat apud V. P. Lave-
rent. Sur. Passi sunt anno Christi 303. Marcel-
Pape 7. Dioclet. & Maxim. 20.

25. Octob.

QVO tempore Quintinus, Lucianus, Rufi-
nus, Valerius & Eugenius Romæ cla-
ris orti natalibus in Gallias Christum
annunciaturi se contulerunt, feliciq̃e marty-
rio cursum cōsummātes, ad beatam immorta-
litate commigrarunt: Crispinus & Crispi-
nianus pari fidei deuotione & generis splēdo-
re, Suesiones venerunt. Ea tempestate cū Dio-
cletianus & Maximianus vna animi impieta-
te Christi Ecclesiam acriter oppugnarent, cū
alijs summi Dei cultoribus, tum hisce etiam
athletis hospitij & humanitatis officia erāt in-
terdicta. itaq̃: quanquā generis dignitate &
natalium splendore essent insignes, tamē vt in
omnibus vitam Apostolico præscripto dicerēt
conformem, manuum labore victum sibi pa-
rare voluerunt: artemq̃e potissimū suerunt
(quod quæta & cælestiū rerum cōtemplatio-
ni nō in grata esset) discere placuit: in qua, Dei
beneficio, ita excellēre; vt cunctis admiratio-
ni, & multis chari essent: maximē quod nul-
lum laboris sui à quoquam exigerēt precium.

SS. Crispi-
nus & Cris-
pinianus ve-
niunt in Gal-
lias.

1. Thess. 4.

Discunt artē
Suirnam,
nobiles viri
Crispinus &
Crispinian.

Itaque